

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 23, nr. 2.

Som anført under de almindelige bemærkninger har man ved gennemgangen af særlovgivningens bestemmelser om adgang for administrative myndigheder til at pålægge bøde overvejet, om de pågældende bestemmelser burde ophæves eller ændres i overensstemmelse med de retningslinier, der er fulgt med udformningen af reglerne om politiets bødeforelæg i retsplejelovens § 931.

Med hensyn til overtrædelser af folkeregisterlovens bestemmelser om flytningsanmeldelser taler praktiske hensyn med afgørende vægt for at opretholde en ordening, hvorefter bøde kan pålægges af kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede nye affattelse af bestemmelsen bringer denne i bedre overensstemmelse med retsplejelovens § 931, for så vidt som bødevedtagelse over for kommunalbestyrelsen betinges af, at den pågældende erkender sig skyldig. Derimod har man på dette område ment at burde afstå fra et krav om, at der forud for bødevedtagelsen skal udleveres den pågældende en skriftlig tilkendegivelse med beskrivelse af lovovertrædelser og angivelse af den bestemmelse, der er overtrådt. På den anden side er forslaget udformet således, at kommunalbestyrelsen alene kan modtage en frivillig bødebetaling. Der kan ikke — som efter retsplejelovens § 931 — på grundlag af en vedtagelse ske bødeinddrivelse ved udpantning eller bødeafsoning. Betaler den pågældende ikke en forelagt bøde, må sagen i det hele behandles efter strafferetsplejens almindelige regler.

Til § 70.

Der henvises til bemærkningerne i betænkningen, s. 56 f (til § 31). Specielt med hensyn til monopollovens § 16 bemærkes, at denne bestemmelse — såvel i sin nuværende som i den foreslåede affattelse — også omfatter handlinger, der strider mod afgørelser, der er truffet i henhold til lovens § 11 med tilslutning af vedkommende enkeltvirksomhed eller sammenlutning.

Til § 75.

Den gældende bestemmelse i banklovens § 21, stk. 1, 2. pkt., fastsætter straf for direktører og andre til en bank knyttede personer, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til offentlige myndigheder m. v.

Bestemmelsens nuværende formulering giver anledning til fortolkningstvivl med hensyn til spørgsmålet, om bestemmelsen kan suppleres med borgerlig straffelovs regler om straf for afgivelse af urigtige oplysninger (jfr. herved navnlig §§ 162-163).

Ved den nu foreslåede formulering klargøres bestemmelsen på dette punkt. Samtidig opnås en systematisk opstilling af paragraffen, der svarer til den, der er anvendt ved udformningen af den beslægtede straffebestemmelse i § 156 i lov nr. 147 af 13. maj 1959 om forsikringsvirksomhed.

Til § 92, nr. 2.

Der foreslås en ny affattelse af reglen om administrativt bødepålæg for overtrædelse af statsbane-loven. Affattelsen svarer i princippet til den i § 23 foreslåede udformning af folkeregisterlovens § 12, jfr. bemærkningerne hertil.

Til § 95.

Det foreslås at affatte bestemmelserne om straf m. v. i sparekasselovens § 25 efter de retningslinier der er fulgt ved udformningen af de tilsvarende regler i § 156 i loven om forsikringsvirksomhed og § 21 i bankloven.

Til § 101.

Efter det fremsatte forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov ændres denne lovs §§ 78 og 79 således, at retssager om udelukkelse — på grund af strafbart forhold — fra at udøve en vis virksomhed eller om generhvervelse af frakendte rettigheder fremtidig skal behandles af den underret, der har pådømt straffesagen i første instans, eller underretten i den retskreds, hvor den pågældende bor eller opholder sig.

Dette skal efter de her foreslåede ændringer i færdselsloven også gælde med hensyn til de i denne lovs § 18, stk. 5, og § 70, stk. 4, omtalte retssager, der angår dels nægtelse (på grund af strafbart forhold) af førerbevis til erhvervsmæssig personbefordring, dels generhvervelse af førerret, der er frakendt efter lovens § 70, stk. 1 og 2.

Til § 106.

I overensstemmelse med straffelovrådets indstilling om ophævelse af regler om kundgørelse af straffedomme (betænkningen, s. 54, pkt. 3) foreslås det at ophæve bestemmelsen i apotekerlovens § 85, stk. 4. Efter denne bestemmelse skal sundhedsstyrelsen, når en person fortaber retten til at udøve virksomhed som apoteker, sygehusapoteker, provisor, apoteksmedhjælper eller apotekerassistent, udstede bekendtgørelse herom. Ud fra principielle synspunkter kan en sådan almindelig bekendtgørelse give anledning til betænkeligheder. Ophævelsen af bestemmelsen vil ikke være til hinder for, at sundhedsstyrelsen underretter apoteker om de nævnte rettighedsfortabelser.